

Rozsvícení vánočního stromu v Klučově - 1. adventní neděli 30. 11. 2014

Přípravy na rozsvícení našeho stromu začaly už v půli listopadu. Děti ve školce malovaly některé skleničky na lucerničky a šikovné maminky u Miklínů vyráběly z CD moc pěkné ozdobičky. Zbytek lucerniček vytvořilo pár klučovských žen a Jarda Doktor lucerničky „dotáhnul do ruky (úchytky)“, na ozdobičky i lucerničky se můžete po přečtení reportáže podívat do galerie na fotoreportáž.

Strom věnoval pan Stanislav Čechrák a za pomoci techniky firmy Autodoprava pana Drbohlava strom ukotvili pánové Jiří Maršálek a Ladislav Podolák na návsi poblíž zvoničky v pondělí 24. listopadu 2014. Všem jmenovaným pánům děkujeme.

Nedělní dopoledne patřilo klučovským „vrchním zdobičům“. Pod stromem se sešli Galina Miklínová s dalšími šikovnými lidičkami, aby strom oblékli do vánočního hávu. Pan Doucha „řádl“ na žebříku. Galinin vlastnoručně vyrobený betlém a strom je připraven zazářit.

V neděli 30. listopadu před 16 hodinou na návěs přicházejí hloučky lidí. Čekáme, až se trochu setmí. Sluníčku se dnes nechce do peřin, tak začínáme ještě za světla. Krátce jsem sousedy i přespolní přivítala o první adventní neděli a přečetla jsem jim vyprávění o svaté Barboře.

Dnes je 30. listopadu – 1. adventní neděle a za 4 dny bude svátek svaté Barbory. Sešli jsme se u našeho stromu, a protože Vás přibývá, ráda bych připomněla, kdo to byl a proč její svátek slavíme.

Podle legendy Barbora byla krásnou dcerou bohatého kupce, žila na počátku 3. století. Barbořin otec byl zapřisáhlý nepřítel křesťanů. Barbořina matka zemřela velmi brzy a otec dceru vychovával sám. V úmyslu chránit ji před vlivy "špatného" světa a nápadníky, zavřel jí do věže, kterou postavil vedle jejich domu a luxusně ji vybavil. Dívku však neuhlídal, byla tajně pokřtěna a ve věži dala vysekat třetí okno. Otcí vysvětlila, že si tak chce připomínat Nejsvětější Trojici Boží. Otcí se to nelíbilo, a když se jí pokusil zabít, Barbora utekla. Díky proradnému pastýři jí otec našel a předal soudci. I přes velké mučení Barbora se své víry nevzdala. Nakonec otec sám dceru stál mečem.

Sv. Barbora má stovky kostelů a kaplí jí zasvěcených či nesoucích její jméno. Byly jí také zasvěceny mnohé kostelní zvony. V dávných dobách chodily na sv. Barboru různé masky. Později se provozovala divadelní představení o osudu Barbory.

V 19. století chodily po vesnicích po domech Barborky, ženy a dívky zabalené do bílých hábitů se závojem či rouškou přes obličej, aby vzbuzovaly hrůzu. Jinde měly Barbory vlasy rozčesané přes obličej, na hlavě korunku nebo věneček, v levé ruce košíček s dárky pro hodné děti a v pravé metlu na ty zlobivé. Hlavní Barbora zvoněním ohlašovala příchod do stavení, ostatní šlehaly metlou na okno. Později se na Barboru začal držet jiný zvyk - přestaly jako masky chodit po vsích, ale jejich tradice nadělování dětem byla udržována alespoň nepatrným způsobem. Děti večer dávaly za okno talířek a druhý den ráno našly na talířku nadílku od Barbory.

Jeden zvyk se zachoval, a to ten, že 4. prosince se řežou Barborky. Což neznamená, že by byly dívky tohoto jména bity, ale nezadané dámy si mají nařezat větvičky třešně či višně nebo jabloně, ale dobře poslouží i zlatý déšť a dají je do vázy. Pokud větvičky do Vánoc vykvetou, dívka se do roka vdá.

Že u vás doma není nikdo na vdávání? To nevádí, určitě se vám rozkvetlá větvička bude líbit. Ale pozor, musíte se o ni opravdu dobře starat a každý den dolévat vodu. Pak se vám „barborka“ odmění krásnými, něžnými květy.

Barbory dnes prakticky nikde nepotkáváme, nahradil je o dva dny "pozdější" Mikuláš - jeho zvyky jsou obdobné a dnes se již na Barbořino nadělování skoro všude zapomnělo a málokdo o tomto starém zvyku ví. Není to škoda?

Překvapení, které jsme Vám slibovali, připravily paní učitelky spolu s dětmi z mateřské školy. Děti nám pomohou přivábit Barbory, proto jsem požádala děti a paní učitelky, aby nám to slíbené překvapení předvedly. Paní ředitelka Šárka Hedrlínová s paní učitelkou Zuzankou Pospíšilovou hrály na kytaru a spolu s dětmi nám dnes na návěs přišly zaspívat vánoční písně a koledy. Bylo to kouzelné a dojemné.

Sluníčko se konečně schovalo a vládu přebírá večer. Návěs je zaplněná. Sešlo se nás požehnaně a mocný potlesk patří dětem a jejich učitelkám.

Poděkovala jsem paní ředitelce a vyzvala děti i dospělé, abychom teď třikrát zavolali, **Barboro !!!**, a tak jí přivolali mezi nás. Povedlo se, Barbory přišly hned tři i s překvapením! Představte si, že nebyly samy. Doprovázely je malé andělky. Barborky vezly vozík ověšený chvojím, který byl plný lucerniček, košík plný napučených barborek, další košík s dobrotami pro malé i velké. Barbory a andělky šly pomalým krokem a zpívaly:

**My tři Barbory jdeme k vám
s andílky světlo nesem vám,
to světlo je až z Betléma,
šťasten buď každý, kdo jej má!
To světlo dobře opatruj
a zjeví se ti anděl tvůj.**

Po posledním naděleném světýlku se strom rozzářil a s ním i oči všech přítomných. Byla to krása. Barbory chodily mezi lidmi, rozdávaly větvičky barborek, a pro dospělé panáčky, andělky nadělovaly dětem cukroví. Lidé se bavili, popíjeli čaj nebo něco tvrdšího, co kdo chtěl, ochutnali dobroty, které upekly některé maminky.

Před návratem do svých domovů Dana Doktorová pozvala sousedy na Štědrý den ve 14 hodin na „Vánoční zpívání“. Děkujeme všem za povedenou akci, pedagogům a dětem z MŠ za lucerničky a za pěkné vystoupení, Daně Doktorové s Lídou Paterovou a s Klárkou Šinkovou za ztvárnění Barbor, Rozárce, Tambě a Zuzance děkujeme za povedené andělky. Děkujeme OÚ za finanční podporu a také děkujeme všem dobrovolníkům, kteří se na povedené akci podíleli.

Fotografovali Jarda Doktor, Pavel Šinko, Veronika Hanušová a Katka Konrádová – [fotoreportáž zde](#)

V Klučově 30. 11. 2014 se snažila slovem zaznamenat knihovnice Janina Svobodová

klikni na [odkaz na video z akce](#)

**My tři Barbory jdeme k vám
s andílky světlo nesem vám,**

**to světlo je až z Betléma,
šťasten buď každý, kdo jej má!**

**To světlo dobře opatruj
a zjeví se ti anděl tvůj.**

